

- 4) Ha valamely tagállam a magáncélú többszörözés után fizetendő „díj” rendszere mellett dönt, akkor összhangban van-e a „méltányos díjazás” fogalmával az említett díjnak az olyan vállalkozásokra vagy szakmai cégekre különbségtétel nélkül történő alkalmazása, amelyek a digitális többszörözésre szolgáló készülékeket és adathordozókat egyértelműen a magáncélú többszörözéstől eltérő céllal vásárolják meg?
- 5) Ellentétes-e a 2001/29/EK irányelvvel a spanyol állam által elfogadott azon rendszer, amely a magáncélú többszörözés utáni díjat különbségtétel nélkül alkalmazza valamennyi digitális többszörözésre alkalmas készülékre és adathordozóra, azáltal, hogy nincs megfelelő (érdek)egyensúly a méltányos díjazás és az azt igazoló magáncélú többszörözés jogának korlátozása között, mivel azt többnyire olyan eltérő esetekben alkalmazzák, amelyekben nincs szó a jogok olyan korlátozásáról, amely anyagi kompenzációt indokolna?

(¹) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.).

A Helsingin Käräjäoikeus (Finnország) által 2008. november 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Sanna Maria Parviainen kontra Finnair Oyj

(C-471/08. sz. ügy)

(2009/C 19/22)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Helsingin Käräjäoikeus

Az alapjárás felei

Felperes: Sanna Maria Parviainen

Alperes: Finnair Oyj

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a terhes nők védelméről szóló irányelv (¹) 11. cikkének (1) bekezdését, hogy a terhessége miatt egy másik, alacsonyabban fizetett munkakörbe áthelyezett munkavállaló számára az irányelv alapján ugyanakkora összegű munkabért kell fizetni, mint amekkora összegű munkabért az áthelyezése előtt átlagosan kapott, és e tekintetben jelentőséggel bír-e az,

hogy a munkavállaló a havi alapbérén felül milyen pótlékokban részesült, és hogy ezeket milyen alapon fizették számára?

(¹) A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EKG tanácsi irányelv (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EKG irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) (HL L 348., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 110. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-59/05. sz., Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. szeptember 10-én hozott ítélete ellen az Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE által 2008. november 6-án benyújtott fellebbezés

(C-476/08 P. sz. ügy)

(2009/C 19/23)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (képviselők: N. Korogiannakis, P. Katsimani Δηγιόροι)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság határozatát;
- semmisítse meg a Bizottság (Mezőgazdasági Főigazgatóság) határozatát, amelyben a felperes ajánlatát elutasította és a szerződést a nyertes ajánlattevőnek ítélte oda;
- kötelezze a Bizottságot a felperes eredeti eljárással kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségeinek viselésére abban az esetben is, ha a jelen fellebbezést elutasítja, valamint a jelen fellebbezéssel kapcsolatos ilyen költségeinek viselésére, amennyiben a fellebbezésnek helyt ad.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az Elsőfokú Bíróság T-59/05. sz. ügyben hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezését az alábbi jogalapokra alapítja:

A fellebbező álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság megsértette az eljárási szabályokat, mivel nem ismerte el, hogy nyilvánvaló ellentmondás áll fenn a bírálóbizottság jelentésének 5.2 pontjában és 5.4 pontjában meghatározott bírálati szempontok között, és mivel tévesen értelmezte a bizonyítási teherre vonatkozó eljárási szabályokat. Közelebbről az Elsőfokú Bíróság nem hivatkozik semmilyen bizonyítékra annak alátámasztására, hogy a nyilvánvaló ellentmondást „elírásnak” minősítette, és ilyen bizonyíték magából a bírálóbizottság jelentéséből sem következik.

Továbbá ítéletében az Elsőfokú Bíróság nem állapítja meg a gondosság és a gondos ügyintézés elve Bizottság általi megsértésének következményeit. Mivel az Elsőfokú Bíróság – noha megállapította, hogy a Bizottság jogsértést követett el – nem semmisítette meg ezen az alapon a Bizottság határozatát, nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a vonatkozó jogszabályokat.

A fellebbező álláspontja szerint továbbá az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta az ajánlatkérő indoklási kötelezettségére vonatkozó szabályokat is, amelyek következtében meg kellett volna semmisítenie a szerződés odaítéléséről szóló határozatot, mivel kizárólag a pontszámokat és a bírálóbizottság jelentésének egyes általános megjegyzéseit közölték a fellebbezővel a 2004. december 10-i levélben. Ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság elferdítette az előterjesztett bizonyítékokat, ezért az ítéletét hatályon kívül kell helyezni.

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Olaszország) által 2008. november 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Buzzi Unicem SpA és társai kontra Ministero dello Sviluppo Economico és társai

(C-478/08. sz. ügy)

(2009/C 19/24)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Az alapeljárás felei

Felperes: Buzzi Unicem SpA és társai

Alperes: Ministero dello Sviluppo Economico és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 174. cikkének (2) bekezdése szerinti elv („a szennyező fizet”) értelmezhető-e akként, hogy egy szennyezett terület vészhelyzeti biztonságának garantálására, tisztítására és környezeti rehabilitációjára vonatkozó kötelezettségeket (és/vagy a vonatkozó költségeket) akár csak kivételes módon is olyan személyre lehet hárítani, aki a területet érintő környezetszennyezést okozó anyagok környezetbe való juttatásában vétlen volt, vagy pedig, nemleges válasz esetén, ezen elvvel ellentétes az olyan

nemzeti szabályozás és/vagy annak a közigazgatási szerv részéről történő alkalmazása, amely – az arányosság elvének megsértésével és helytelen alkalmazásával – egy szennyezett terület vészhelyzeti biztonságának garantálására, tisztítására és környezeti rehabilitációjára vonatkozó kötelezettségeket (és/vagy a vonatkozó költségeket) olyan személy terhére állapítja meg, azon egyszerű tény folytán, hogy a szennyezett területen folytat tevékenységet és/vagy e területen tulajdonjog jogosultja vagy vállalkozás tulajdonosa, aki állítása szerint a területet érintő környezetszennyezést okozó anyagok környezetbe való juttatásában vétlen volt, anélkül, hogy a közigazgatási szerv ezt megelőzően vizsgálta volna e személy felelősségének okozati kapcsolaton alapuló fennállását?

2) Az „a szennyező fizet” elvvel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, különösen a Codice Civile (polgári törvénykönyv) 2050. cikke, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy – anélkül, hogy azt megelőzően vizsgálta volna a szennyezés tekintetében fennálló egyéni felelősségüket –, a szennyezett területen tevékenykedő ipari vállalkozók csoportjára terhelje ugyanezen terület tisztításának kötelezettségét, azon egyszerű tény folytán, hogy a termelőeszközök tulajdonosaiként döntő pozícióban vannak, ezáltal fennáll objektív felelősségük az általuk okozott környezeti károk tekintetében; vagy pedig attól függetlenül kötelesek közvetlen környezetük szennyezés utáni rehabilitációjára, hogy tényleges-e és milyen arányú a károkozásban történt közrehatásuk?

3) A környezeti felelősségről szóló közösségi irányelvvel (a 2004. április 21-i 2004/35/EK irányelvvel⁽¹⁾) és különösen az itt hivatkozott II. melléklet 7. cikkével) ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy „a környezeti kár felszámolásának ésszerű lehetőségéként” olyan, a környezeti elemeken végzendő műveleteket (jelen esetben a talajvizet elzáró „fizikai akadály” tengerpart mentén történő létesítését) írjon elő, amelyek eltérnek a korábban kontradiktórium vizsgálat keretében kiválasztott, majd jóváhagyott és kivitelezett vagy a kivitelezés szakaszában levő műveletektől, anélkül, hogy megvizsgálta volna a terület-specifikus feltételeket, a kivitelezés költségeit az ésszerűen előrelátható haszon függvényében, a közegészséget és közbiztonságot érintő lehetséges vagy valószínű sérelmet vagy káros hatásokat és a megvalósításhoz szükséges időt?

4) Tekintettel a priolói nemzeti jelentőségű terület helyzetének különleges voltára, a környezeti felelősségről szóló közösségi irányelvvel (a 2004. április 21-i 2004/35/EK irányelvvel és különösen az itt hivatkozott II. melléklet 7. cikkével) ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy hivatalból ilyen rendelkezéseket írjon elő a priolói nemzeti jelentőségű terület peremén elhelyezkedő, a tisztításban közvetlenül nem érintett, lévén már megtisztított vagy egyáltalában nem szennyezett területek jogszerű használata iránti engedély feltételeként?

⁽¹⁾ HL L 143., 56. o.; magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 8. kötet, 357. o.